

HAI HORIZONTE, SI...

Hai varios horizontes posibéis? Sempre é así. No día de hoxe (11 de Xuño) o máis difundido medio de comunicación de prensa escrita en Galicia infórmanos de que a Conselleira reúne os tres Reitores galegos para falar da 'comenencia' [digámolo así] de existir unha proba única de selectividade (ABAU) para toda España, querendo a Xunta 'tomar a iniciativa', aínda que o mesmo xornal poñía de relevo no mesmo día a diversidade de fórmulas de probas de acceso á Universidade en moi diversos países do mundo con economías e sociedades que adoitan chamarse avanzadas. A posibilidade de proba única tende á uniformación curricular e á españolización do sistema educativo. Cousa diferente da existencia de probas homologábeis en canto a coñecementos, competencias, destrezas e habilidades, que poida que precisen algunha revisión hoxe. Este, con outras suxestións do estilo lanzadas por Casado, é un horizonte? Para nós, non.

No mesmo xornal e en días previos veu poñendo publicidade a páxina enteira de cor a British Royal School da Coruña, centro que, con outros de Galicia (uns poucos deles, no norte e no sur), chufa o seu 'método británico' que sorprende os pais pola forma en como as nenas e nenos de dous anos 'arrancan a falar inglés cun sotaque que da xenio ver', todo adobado con prácticas pedagóxicas innovadoras, coidado da natureza, o plástico... todo en espazos 'de distinción social', sen mestura de nenas e nenos coa ordinaria diversidade humana correspondente e sen que a lingua galega, con todo o seu significado patrimonial e cultural, ocupe a precisa relevancia e formando a inclusión na sociedade galega. Todo isto sen que a Administración faga ningunha reflexión/chamada de atención ante incumprimentos da lexislación, que poden conducir a reforzar a inoportuna escisión social, por vía das discriminacións. Este é un horizonte? Non debe ser desexábel para a sociedade galega. Non o é para nós.

Fundacións como a de ABANCA, Barrié, Jove, a de Amancio Ortega, La Voz de Galicia, El Faro de Vigo... veñen patrocinando iniciativas educativas, en ocasións acompañadas de recursos económicos nos casos de experiencias gañadoras de premios -iniciativas que poden ser motivo de eloxio como mostra da preocupación educativa- MAIS que, co beneplácito da Consellería, pretenden establecer un liderado social de ideas e de orientacións sobre por onde camiñar no desenvolvemento educativo, cos seus horizontes propios e neoliberais, sen o necesario contraste democrático que corresponde realizar no marco do Consello Escolar de Galicia (moribundo ares-tora), coas instancias profesionais docentes e co movemento de nais e pais. É este un horizonte? Non o é para nós.

HAI HORIZONTE, SI...

Con lexitimidade democrática poñemos enriba da mesa un proxecto de política educativa para Galicia, asentado constitucional e estatutariamente; ninguén dirá que non. Pero actualmente impera o cumprimento burocrático e administrativista dos ditados estatutarios, que se fai ademais con vidros afumados.

Hai a razoábel concertación do proxecto de política educativa no espazo parlamentario, no contexto do Consello Escolar de Galicia e nos correspondentes á formación profesional e ao desenvolvemento universitario.

Se se afirma a centralidade do servizo público, actualmente agachada nunha sediciosa liberdade de creación de centros e usos a-democráticos da liberdade de ensino.

Se sabemos darlle sentido e fundamento ás dinámicas de innovación didáctica que hoxe podemos observar, mediante programas de formación continuada que contribúan a apoderar os docentes, de modo que teñan unha adecuada conciencia profesional e académica nos ámbitos da filosofía educativa, da socioloxía da educación, da psicoloxía e da didáctica. Formación, debate e acordo.

Se removemos as correas e grillóns que hoxe amarran ata mancar gravemente a presenza da lingua galega –en particular nos centros privados de elite económica–, que habería de ser o noso facho de apertura ao mundo e de interrelación potente.

Se construímos redes sociais concertadas que, pola súa capacidade de articulación e madurez de posicións, sexan capaces de integrar vontades particulares converténdolas en empeños colectivos e democráticos... *de facto* actores colectivos cos que a Administración debe dialogar e concertar.

Se as organizacións políticas mostran porosidade suficiente para respectar, favorecer, escoitar e incorporar dinámicas e actores cos seus procesos de articulación plural cara á transformación social democrática, sen xerar empobrecedoras correas de transmisión.

Hai horizonte, si. Con moito en contra, pero haino... é cousa de botar a andar. Camiñemos. ■

